

אבודה דהא השנים האחרונים הופרשו בשביל שנשפך דם הראשון דהוא אבוד ממש ולכך חשבינן חבירו ג"כ קצת כאבוד ולכך מדמי בין עברה שנתה דהוא גרע משאר דחוי לדחוי דשעיר.

ע"ב. אבודת לילה לא שמה אבודה — נראה דדוקא אבודת לילה אבל אם נאבדה בשבת אע"ג דשבת לאו זמן הקרבה היא מקרי אבודה, וטעמא דשבת הוי זמן הקרבה לקרבנות צבור, אבל לילה לאו זמן הקרבה כלל, ועיין מ"ש בזה (בחקירה א') [ד"ה וראיתי].

אפי' אחת בעררו ואפי' אחת באחת — והרמב"ם [ע' הל' פסולי המוקדשין פ"ד ה"ט — הי"ג] לא ¹¹ הביא הך דר' אושעי' כלל, והוא דבר תימא ¹¹, ומ"ש הכ"מ [שם הי"ג] דפסק כר' יוחנן, אינו מספיק, דמאן יימר דפליג ר"י אדרב אושעי' ¹², ולי נראה לישיב בדרך נכון, דלכאורה הדבר תמוה דמה בכך שנתערב כיון דעכ"פ הוכר לבסוף, וא"כ למפרע לא היה עליו שם אבודה כלל, ועוד אפי' קודם שהוכר אם היה מקריב כולם ¹³ היה עולה לו לחטאתו, ונ"ל ברור בזה דר' אושעי' אויל לשטתו דסבר בכריתות (דף כ"ח, א) דב"ח נדחין, וא"כ אפי' הוכר לבסוף לא מהני, כדאמרינן להדיא בפ"ח דזבחים (דף ע"ג, ב) דלמ"ד ב"ח נדחין אי אקריב לא מרצה, וא"כ מיד שנתערב הוי דחוי ואבוד אבל הרמב"ם דפסק [הלכות מעשה הקרבנות פט"ו ה"ד] דב"ח אין נדחין, וא"כ תערובות לא הוי לא דחוי ולא אבוד, ודע דהרמב"ם פסק [שם פ"ו ה"ח] דחטאת שנתערבה בשלמים אם קרב חטאתו אותה התערובות מתה, ותמה הכ"מ דהא הרמב"ם לא הביא הך דר' אושעי', וא"כ תערובות לא הוי כאבוד, ולפמ"ש אפשר לחלק, דהא דאמרינן תערובות לא הוי כאבוד היינו אם הוכר אח"כ אפי' לאחר שנתכפר באחרת אבל אם לא הוכר אח"כ הוי אבוד וכל התערובות ימותו, וזה מבואר בדבריו.

וברייתא כוותי' דר' יוחנן, וצע"ג. ¹¹ הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ו ה"ח כ' שחטאת שנתערבה בשלמים דינה כאבודה, ולענ"ד כיון שכ' סתם, „בשלמים" ברור שכוונתו גם באחת של שלמים (כר' אושעיא), והסברא נותנת כיון שאינה מכירה הרי היא אבודה ומה לי אם נתערבה באחת או בהרבה; ודע שלא זכיתי להבין, שהרי בתוספתא זבחים פ"ח ה"ב (מביאה הכסף משנה שם) אמרו: „שנתערבה באחת מכל הזבחים", ומדוע שנה הרמב"ם וכ' בשלמים, ורש"י בסוגיין פ"י באחת של חולין, מדוע נקט חולין דווקא הלא פשיטא שה"ה אפי' אם נתערבה חטאת חלב בחטאת דם (ע' זבחים ט, ב), „ונתערבה באחת", כל סוגי בהמה בכלל, וצריך אני לרב בזה. ¹² דרך ללישנא אחרינא שברש"י לבד פליג ר"י על ר"א, ע' הגהות הב"ח אות ד והגר"א אות ג. ¹³ רבינו קצר מאוד, ולענ"ד כוונתו שימכרו כולם (חוץ מאחת) למי שחייבים חטאת על אותו חטא והכהן יקריב אותם סתם, ע' זבחים עא, ב